

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Conventvi Molismensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

tis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, specialiter autem sancti Nicolai de Varvar Constantinopoli, sanctæ Trinitatis Atheniensis, sancti Nicolai Thebani, sancti Nicolai de Nigroponte, & sanctæ Mariæ de Clusurio diocesis Fermopilenfis Ecclesias cum omnibus possessionibus & pertinentiis earundem, necnon & præbendam Atheniensem, sicut eas justè ac pacificè possideris, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ protectionis & confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani xi. Kal. Februarij, anno undecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Molisimensi.

Epist. 271.
De visitatione
monasterij
Molisimensis.

Cum olim ad nostram audientiam pervenisset quod monasterium Molisimense graviter esset in temporalibus spiritualibusque collapsum, dilecto filio Abbati Cisterciensi dedimus in mandatis ut ad ipsum cum ea diligentia qua solebat suas filias visitare annuatim accedens, corrigeret tam in capite quam in membris quæ corrigenda regulariter inveniret & statueret statuenda. Postmodum autem plerique viri religiosi per suas nobis litteras intimarunt quod Abbate ipso præfatum monasterium visitante, repertum fuit in bono spiritualium & temporalium statu manere, ac sicut tu, fili Abbas, per evidentem exposueras rationem, debitum viginti duorum milium librarum, quo cum suscepisti administrationem ipsius illud inveneras oneratum, per factam solutionem extenuaras in tantum quod nisi mille quingentæ libræ remanserant exolvendæ, reductis etiam ad monasterium ipsum possessionibus multis & magnis quæ sub feodore fuerant obligatæ, mille septingentis libris exceptis quas in monasterio reparando constiterat te per testes idoneos expendisse. Vnde pro monasterio ipso nobis fuit humiliter supplicatum ut cum ex visitatione prædicta, quæ dicebatur per æmulos monasterij fuisse subrepta, eidem monasterio utilitas aliqua non pervenerit, neque proventura etiam crederetur, quin potius jam fuisset inutiliter in expensis ejus occasione gravatum, maximè quia timebatur ne prætextu visitationis ipsius jus correctionis perpetuæ usurparetur in eo, revocare dignemur eandem. Nos ergo, si-

cut fueramus antè tristati cum de lapsu ipsius monasterij nobis exiit nuntiatum, ita postea de boni status ipsius relatione gavisi, attendendo quod præfatus Abbas ad exequendum commissæ sibi legationis officium de mandato nostro contra hereticos proficisceretur in provinciam Narbonensem, quo minùs poterat monasterij sæpediti negotium procurare, venerabili fratri nostro Trecenti Episcopo & collegis ipsius dedimus in præceptis ut cum idem Abbas nihil nobis de hujusmodi nuntiasset, non obstantibus litteris obtentis ad ipsum, super præmissis inquirerent diligentius veritatem, & inquisitam nobis fideliter rescribere procurarent, ut per eos certiores effecti procederemus in facto sicut nobis Dominus inspiraret. Ipsi verò in inquisitionem eorum sollicitè procedentes, ad præsentiam nostram inquisita remittere curaverunt; per quæ videtur ostensum quod idem monasterium per laudabilem regiminis tui curam spiritaliter & temporaliter profecit in multis, cum, sicut est assertum à pluribus & à nemine contradictum, contractorum antea debitorum numerosa solutio & obligatarum possessionum redemptio studio, muralis quoque reparatio fabricæ, ac moralis reformatio disciplinæ, te, fili Abbas, domui tuæ bene præpositum fateantur. Super quo sollicitudinis tuæ prudentiam plurimum in Domino commendantes, monemus attentius & hortamur quatenus sequentia continuando prioribus, in incepto bono non deficias, sed proficias, ac more navis contra icium fluminis ascendentis, quæ uno in loco nequaquam stare permittitur, quoniam ad inferiora relabatur nisi ad superiora conetur, posteriorum oblitus ad anteriora cum Apostolo te extendas, & inceptum opus studio satagas incessante perficere, ne, quod absit, hoc ipsum quod operatus es incidens possit remissio vacuare. Ut autem eò melius quò liberius utilitates valeas dicti monasterij promovere, quod per Dei gratiam & diligentiam tuam in eo assertur esse statu quod visitatoris extrinseci sollicitudine non indigeat, à prædicto visitationis mandato auctoritate præsentium vos reddimus absolutos, præsertim cum idem ex injuncto sibi legationis officio contra Provinciales hereticos Ecclesiæ negotiis occupatus, si etiam expediret, minùs posset circa ista versari, & caveri quoque, sicut pelis, oporteat ne prætextu visitationis ipsius jus correctionis perpetuæ

peruz in monasterio ipso valeat usurpari. Tu ergo, fili Abbas, ita vigila circa ipsum ut alienam non oporteat ibi vigiliam adhiberi, ne si secus faceres, aliter nos de ipso compelleres cogitare. Datum Laterani 11. Idus Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

LARISSENO ARCHIEPISCOPO,
& Episcopo Davaliensi, & Citriensi electo.

Epif. 253.
De thesauraria
Consecrationum
in isto rito.
* Thaumopji

Venerabilis fratris nostri Episcopi & dilectorum filiorum Capituli * Cermopilenfis nobis exposita significatio patefecit quod destructa quondam Cermopilenfi civitate per guerrarum incursum, Episcopus & Canonici qui tunc erant, in loco quem Bondoniciam vocant incolæ secus mare quoddam oratorium, ut divinum in eo celebrarent officium, construxerunt, quem locum adeo piratis & aliis malefactoribus pervium asseverant quod plerique superveniant Canonicis ibidem volentibus celebrare, quorum timore iidem Canonici, vestibus & aliis ecclesiasticis ornamentis abjectis, relictoque Dei servitio, fugam petunt, personarum periculum metuentes, cum quidam Episcopus, tertius à præfato Episcopo qui nunc præest, ab hujusmodi malefactoribus in eodem loco crudeliter fuerit interemptus. Vnde à nobis humiliter postularunt ut indemnitati Ecclesie ac securitati eorum misericorditer providentes, eis concedere dignemur ut in abbacia quæ Communio vulgariter appellatur in proprio Cermopilenfis Ecclesie fundo sita valeant commorari. Quia verò nobis non consistit de præmissis, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquisita super his diligentius veritate, si necessitas hoc exposcit, ipsis sine præjudicio monachorum in dicto monasterio commorandi, donec alias provideatur eisdem, auctoritate nostra sublato appellationis obstaculo licentiam tribuatis, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Nullis litteris veritati & justitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani 1111. Idus Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Mauri Andegavensis.

Epif. 254.
Ecclesia sancti
Petro de Cultura
ad judicium

Vm causam quæ super jure patronatus Ecclesie sancti Petri de Cultura inter vos & Andegavensem Ecclesiam

Tom. II.

vertebatur dilectis filiis Decano sancti Petri & de Cella & sanctæ Radegundis Prioribus Pictavensibus commiserimus decidendam, ipsi utriusque partis receptis testibus, instrumentis & aliis rationibus intellectis, usque ad diffinitivam sententiam servato juris ordine procedentes, ad nos causam eandem remiserunt instructam, partibus terminum præfigentes quo cum attestationibus ipsis & aliis instrumentis nostro se conspectui præsentarent sententiam recepturæ. Partibus igitur in nostra præsentia constitutis, inspectionem instrumentorum & testium depositiones dilectis filiis Iohanni sanctorum Cosmæ & Damiani & Pelagio sanctæ Lucie ad septa solis Diaconis Cardinalibus duximus committendam: qui cum omnia inspexissent diligentius & nobis fideliter retulissent, jus patronatus ipsius Ecclesie sancti Petri de Cultura adjudicavimus monasterio sancti Mauri, Andegavensi Ecclesie super hoc perpetuum silentium imponentes. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ diffinitivis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani 1111. Idus Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

EPISCOPO ET CAPITULO
Lexoviensibus.

Vm thesaurariam pariter & præbendam quas bonæ memoriæ Iohannes Subdiaconus noster in Ecclesia vestra tenuit donationi nostræ dudum reservavimus personæ idoneæ conferendas, te, frater Episcope, per nostras litteras & monuimus & rogavimus ut in hoc ita gratuitum impertireris assensum & tuam nobis quantocius super eo rescriberes voluntatem quod ipsarum demum collatio tuæ liberalitati non minus quam nostræ possit gratiæ imputari, quarum profectò collationem sic in nostra retinuisse nos intimavimus potestate ut donec tuum ad nos responsum & nostrum tandem ad te recurreret beneplacitum, super eis nihil ab alio de ipsis attentari liceret, & si quid interim attentari contingeret, irritum de crevimus & inane. Vos autem nobis per vestras litteras respondistis quod cum de ipsius Iohannis obitu vobis certissime constisset, decimo die antè quam vel per nuntium vel per litteras super iis quicquam vobis de nostra innotesceret voluntate, thesaurariam dilecto filio magistro Willemo Arundel, cui multiplex morum asseritis & litteraturæ meritum suffragari, præbendam verò in duas portiones divisam

Epif. 254.
De thesauraria
& præbenda
Lexoviensi re-
servatis à Pa-
pa.

L 1